

BÁTASZÉK ÉS SÁRKÖZ

← TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI, TANÜGYI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP. →

Előfizetési ár:	
Egész évre . . .	8 K.
Fél > . . .	4 >
Negyed > . . .	2 >
Egyes szám	16 fill.

Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: **Bátaszéken, Király-ut.**

Szerkesztő:
Joó Károly.

Kiadó:
Szélíg Gáspár.

Hirdetési ár:	
Egész oldal . . .	20 K.
Fél " . . .	10 "
Negyed " . . .	5 "
Nyíltérnek sora 30 fill.	
Hirdetések a nyomdában is fölvetetnek.	
Kéziratok vissza nem adatnak.	

Szőlősgazdáink figyelmébe.

Lapunk multkori számában adtunk hirt azon dicsérendő mozgalomról, melyszerint a helybeli szőlősgazdák érdekeik előmozdítása s megvédése céljából társulnak, s egyület alakítanak. Jogos törekvéseiket támogatni minden helybeli lakosnak erkölcsi és hazafiui kötelessége, társulásuk föltétlenül eredményes lesz. Erre eklatáns példa Bácska számos e célból alakult, s nagy virágzásnak örvendő egylete. Tudom sokan vannak t. olvasóim közül, kik ezen derék egyletek célját, szervezetét még csak hirből sem ösmerik, s szentül megvannak győződve, hogy ezek is csak szórakoztatásra hivatvák, miként a kaszinók s általában a társadalmi körök. Nem! Ezen egyletek célja tagjait egyrészt a bortermelésben mivelni, másrészt ezeknek anyagi érdekeit előmozdítani, megvédeni: Az egylet a tagjait szaklapokból meritett tanulmányok — a bortörvény és a bortermelést érdeklő kormányrendeletek ösmertetése által, s egyéb bármi uton szerzendő tapasztalatok révén mivelni.

Tagjainak anyagi érdekeit pedig akként mozdítja elő, hogy az egylet vezetősége utján érintkezésbe lép a közeli-távoli borfogyasztó közönséggel. Bács-Almás bortermelő egylete pl. falragaszos hirdetmények által még a külfölddel is fentartja az összeköttetést. Nem is kiméli a költséget a plakatirozásra!

Ösmerik is azt az ifju borvidéket az egész vonalon.

A borkereskedők, borfogyasztók egész raja lepte el községüket. És a mi régi jóhírt borvidékünknek valjon hány komoly borkereskedőhöz (a helybelieket természetesen leszámítva) volt szerencséje az ősz folyamán? Nem de fehér hollóként üdvözölhetjük őket szerény körünkben?

Azt hiszem, a t. távolabbi borfogyasztó közönség már híret sem ösméri „Bátaszék és Sárköz“ valamikor nagyon híres borvidékének. A legjobb akarat me lett sem értékesíthetik szőlősgazdáink a tavalyi és idej termésüket. És ennek főoka abban rejlik, hogy borvidékünket a borpiaczon nem ösmerik eléggé. Ezen az anomálián segíteni lesz hivatva az alakulandó bortermelő egylete.

Azért nem késünk szőlősgazdáinkat ez uton is felhívni a társulásra beláthatják hogy a helyzet ilyenképpen tarthatatlan. Azon óriási áldozatoknak melyeket szőlők fölujtásával hoztak, kell, hogy a gyömölcse is megteremjen. És meg is lesz, ha szőlősgazdáink összetartanak. A közmondás is azt mondja: Segits magadon, és az Isten is megsegít. Föl tehát bortermelő a társulásra!

Az egylet megalakítása céljából ma este 7 órakor a belvárosi iskola egyik tantermében alakuló ülés lesz. A mozgalom vezetői nem kimélnék fáradságot, anyagi áldozatot, hogy

Virth Henrik, a „Korona“-szálló tulajdonosa m. t. vendégeinek ez uton kíván boldog karácsonyi ünnepeket.

ezen üdvös, kihatásában nagyhorderejű intézmény létre jöjjön.

Az egylet célját, szeretetét behatóan fogja ösmertetni; s megvagyok győződve ha szőlősgazdáink érdekeink előmozdítása céljából összefognak: az elmaradhatatlan siker koronázzandja nemes munkájukat.

—ó.

Középkor 1902-ben.

Alig csillapodtak le egy kissé a kedélyek, alig kezdték felejteni azt a párbajt, melynek csöpp híjja, hogy áldozatul nem esett Palay Lajos ügyvéd Nagyváradon s már megint halálos kimenetelű párbaj folyt le, — ezuttal Szombathelyen.

A párbajellenes mozgalom ezáltal rövid időre tápot nyer, tele fognak irni néhány hasábot, el fognak mondani néhány beszédet, sőt talán kongresszust is fognak tartani az érdekében — azután pedig visszazökken megint minden a régi kerékvágásba, vagyis inkább, az előbbi lethargiába, még csak a hamisan felfogott társadalmi kötelesség újabb esete, újabb áldozata fel nem rázza újból az embereket közömbösségükből.

A Stieder György és dr. Ernuszt Géza-féle eset sokban hasonlít a nagyváradai párbaj-esethez. Ott is, itt is ügyvéd állott helyet a lovagiasság terén védenze érdekében. Ezek után az ügyvédnek nemesak jogi, hanem úglátszik testi védelmében is kell hogy

részesítse ügyfelét, ami annál furcsább, mert az igazságtalan ügyeket is jogi védelem illeti meg s az érvényre jutott lovagias felfogás feszélyeztetheti az ügyvédet perek elvállalásánál.

Stieder György dr. Ernuszt ügyvédet arcul ütötte; ez az eljárása mindenesetre elítélendő, bárha mentségül szolgálhat némiképpen az a körülmény, hogy dr. Ernuszt képviselője volt ifj. gróf Festetich Imrének — Stieder amaz ellenfelének, aki őt a tönk szélére juttatta s így az ügyvédet is ellenségének tekintette.

Vajjon nem kell-e ily körülmények közt az „ököljog„ korára visszaemlékeznünk? Izgága egyének nekik kellemetlen személyeket akár orvul, akár szemtől szembe applikált arczlegyintéssel egyszerűen láb alól tehetnek. Nem kell hozzá egyéb csak egy kis gyakorlat a lö- és vivőfegyverekkel. Az ilyen egyéneket „lovagias ügyeik“ teszik kifogástalan gentlemanekké és nagyobb tekintélyt szereznek, mint azok, kik a közjával és komoly munkával foglalkoznak és kiknek hivatala és hivatása nem juttat annyi szabad időt, hogy a mindenfegyvernemü öklözés mesteriségét megtanulhassák.

Ha valakit akár jogosan, akár igazságtalanul arcul ütnek, úgy az illetőnek Istenítélet alá kell magát vetni. Istenítélet tulajdonképpen nem is a helyes kifejezés, mert a középkori istenítéletek mindkét félre egyforma kinokat és megpróbáltatást szabtak, míg ma csak mindig az győz, aki jobban ért a fegyverek forgatásához és az ehhez szükséges gyakorlat elsajátításához kellő időt fordított.

TÁRCSA.

Karácsonyi történet.

Nem, így nem gondolta a jövőjét. Gyermekéiben merész és nagy reményeket fűzött az élethez. Hisz annyiszor mosolygott neki a szerencse és hintett utjaira illatos rózsákat.

Oh, az akkor volt, mikor pajkos kicsi lány volt. Bátyjai már nagy fiuk, kamaszok voltak, amikor ő még az abcé titkaiba lett beavatva. Apja anyja, Ernő és Károly bátyjai elkényesztették. Élő játékszernek tekintették, ellentmondás nélkül teljesítették minden kívánságát é boldogoknak érezték magukat, ha hangos kacaját hallhatták vagy nagy, kék szeműi sugaraztak az örömtől.

És ma? . . . Szülei rég elköltöztek és Ernő bátyja is konok betegség áldozatául esett. Csak Károly él talán még. Ki tudhatja?

Több, mint öt éve, hogy eltűnt. Tán mégis csak elemésztette magát? Bucsuzó levelében, melyet Erzsike hugának irt, határozottan kiemelte, hogy ama szívtelen hölgynek bizonyára nem szerzi meg azt az örömet. Oly rajongással szerette ezt a hölgyet, egész

életét, minden érzelmét neki szentelte Csakhamar azonban tapasztalnia kellett, hogy forró érzelmeit csalfának, érdemtelennak szentelte és az élettől duzzadó, vig fiatal ember kinjait csak az a remény enyhítette, hogy törhetetlen hűsége az imádott leányt meg fogja hatni és végül mégis sikerülnie fog neki őt oltárhoz vezethetni.

De reményei egy csapásra megsemmisültek és ábrándozásaiból kegyetlen módon ki lett szakítva. A leányt más jegyezte el. Károly tartott attól, hogy ezt túl nem éli. Ivásnak adta magát, elhanyagolta hivatalát, elzüllött és egy nap. . . .

Hogy dobog Erzsike szive, ha a gonosz órákra visszaemlékezik. Még látja szétdúlt arczát, kinos arczvonásait, még maga előtt látja, amint elbucsuzik tőle, állítólag azért, hogy napi kötelességeinek teljesítése után lásson. Oh, ő akkor mindjárt sejtette, hogy Károly bátyjában valami végzetes elhatározás érlelődött meg. De Károly csak kitérő választ adott neki és megnyugtatta . . . azután jött az a levél, oh! bár soh'se kapta volna meg!

Most egész árvára maradt a nagy városban. Semmi rokonérző sziv, senki, aki törődött volna vele.

Vegyünk egy másik esetet: Valakit egy elégtételadásra képtelen, máskülönben azonban nagybecsült férfi (minő ellentmondás!) út arczul. Az esetben, ha katonatisztet éri ez a pech, úgy elvesziti rangját, ha a tettest ott a helyszínén azonnal le nem kaszabolja. A polgárnak nyugodtan zsebre kell vágni a pofont; ő ilyen drasztikus elégtételt nem vehet magának, törvény szerint; ha tehát az esetet senki sem látta, rendesen hallgat a dolgról, máskülönben pedig bepanaszolja az illetőt — megint csak a törvény követelményeit tartjuk szem előtt — és akkor megtudja szégyenét az „egész világ.”

Ebben rejlik a hiba! A törvény nem veszi eléggé oltalmába az egyesek becsületét. A tolvajt, a rablót, aki pénztárczámat akarja eltulajdonítani, szigorúan megbüntetik. Nem-e sokkal rosszab a rablási kísérletnél, ha valaki becsületemtől akar megfosztani?

Ha a törvény a becsületfrontot kemény büntetéssel — de semmi esetre államfogházzal — sújtaná, úgy megvagyunk győződve, hogy ama bizonyos „becsületlovagok” hamarosan meghátrálnának.

A katolikus egyház a párbajozókat és a párbajsegédek eskomunikációul bünteti, (a szombathelyi plébános megtagadta a középkori félszeg felfogás áldozatától a szertartásos elhantolást,) de manapság csak igen kevesen mondanának le ezért a társadalmi előítéletekről; a „becsületlovagok” ítélete közelebbről érinti az embereket, mint az egyház átka.

Még a katonatiszteket is a parancsok és rendeletek útján a párbajmánia megszorítására utasították.

Eddig zeneleczkék adásával tartotta fenn magát, most visszavonult, — szégyelte, hogy bátyja ismeretlen helyre eltávozott, nyomtalanul eltűnt.

A bensejében tobzódó első vad orkán után a bánat és könyek órái következtek. Elhatározta, hogy kézimunkával keresi meg kenyerét, ne kelljen annyit érintkeznie emberekkel. Keservében csak egy vigasztalója volt — a munka. Kora reggeltől késő estig dolgozott és azután is kelletlenül tette félre munkáját — pihenés és nyugalom csak gondolatait, kedélyét foglalkoztatták és marczangolták. A ki a világ zürzavaros zajában sohasem áll egyedül önmagára hagyatva, aki a lelki visszavonultság sivárságát sohasem érezte, az nem ösmerheti a magába zárkozottság kínjait.

Erzsike oly szívesen áhitozott azután, hogy egy rokonérző szívhez közeledhessék. De sokkal félnkebb volt, semhogy társaságot keressen, kedélyállapota sem serkentette erre. Tört remények, melyekből oly sok jutott osztályrészeül, bizonyára nem bátorították arra, hogy idegen emberekkel közömbös semmitmondó ndvariassági frázisok árán ösmeretséget kössön. Sivár egyhanguságban multak napjai. Látszólag érzéketlen és apathikus külső alatt bensejében folyton irtózatoss vihar tombolt és rágódott szívében.

A törvény is tiltja a párbajt, de a reá kiszabott csekély büntetéseket valósággal az emberi jogok kigunyolásának kell tekinteni.

Ha azonban a törvény nem védi meg eléggé hatásosan becsületünket, oltalmazzuk meg mi magunk még pedig nem erőszakkal, hanem becsületbiróságok segítségével.

Minden, még a legkisebb város is és minden kaszinó, egylet és szövetkezet alakítson állandó becsületbiróságot, melynek magát alávetni mindenki kötelessége legyen.

Alakítsuk ezeket a becsületbiróságokat a tisztí becsületbiróságok mintájára vagy bármilyen rendszer szerint, az üdvös hatás nem fog elmaradni.

Az egész művelt Európában szemlátomást halad a párbajjellenes mozgalom, csak nálunk nem akar sehogysem előre jutni. Még Ausztriában is kedvezőbbek e tekintetben a viszonyok; ott a klerikálisok, még pedig igen nagy számmal, magasabbra lobogtatják e mozgalom zászlaját, még nálunk csak egyes esetek, egyes tragédiák után tüzik fel, hogy azután ismét — gondosan becsomagolva — sutba dobják.

Nagyváradon a Palay-ügy után, most meg Szombathelyen indítanak mozgalmat a párbaj ellen.

Eső után a kopönyeg.

Reméljük, hogy a kopönyeg annyi gyászos eset után nemcsak a tragédiát követőleg lesz kéznél; reméljük, hogy a párbajjellenes mozgalom nemcsak az illető városokban, hanem országszerte el fog terjedni, hogy egykor el fog pusztulni az a középközi szokás,

Bátyját, mint eltűnttet és elvesztettet, rég el sirta már és mégis mindig reménykedett még, hogy valaha viszontláthatja. Oly szívesen remélünk, hajszoljuk kedvenc gondolatainkat, ha egyedül vagyunk. Erzsike lelki szemei előtt megjelent Károly délczeg alakja, czirógatta és megcsókolta őt — fájdalom csak képzeletben. De hogyan volt, hogy ez az álmkép azonnal eltűnt, valahányszor más valakire gondolt, másvalakire, aki oly deli, oly csinos, oly férfias és oly nemes. Hogy ki volt? Istenem, ki tudhatná ezt? Erzsike maga sohasem ösmerte, csak sejtette. De hogy léteznie kell, azt érezte, határozottan remélte, sőt ópenséggel biztosan tudni vélte,

Vajjon fel fogja-e keresni Erzsikét; vajjon fel tudja-e majd találni rejtekhelyén, ahol szemlátomást elhervadt? . . .

És ismét fehér hólepel borította a házakat és az utczákat. Erzsike is úgy érezte, hogy szíve körül jégkéreg képződik. Szinte bórzongott arra a gondolatra, hogy ismét egyszer bekövetkezik az a nap, melyet gyermekkorában mindig oly áhitozva várt. Karácsony közeledett. Mig más halandók örömmel gondoltak a szép, ihletes karácsony estére, addig nála az arra való emlékezés csak kinos érzületeket

hogy ama bizonyos „becsületlovagok„ mesterségének határt fogunk szabni és legjobb meggyőződéssel fogjuk mondhatni: „A felvilágosodott huszadik századnak vagyunk fiai.“

H I R E K.

— **Községi közgyűlés** Bátaszék község képviselőtestülete f. hó 14-én tartott rendkívüli közgyűlésében a következő határozatokat hozta.

1. A boritaladó egyezségek megkötésére 12 tagu bizottság alakított. 2. A felvidéki magyar kir. művelődési egyesület gyűjtő ivre 4 korona utalványoztatik. 3. A jolsvai siketnémák és vakok intézetének kérvénye elutasítatik. 4. A Szerb tanító részére évenként 1 öl lágy fa segélyként megadatik. 5. Schwarcz Gyula fakereskedőnek fatelepül szolgáló ingatlan részére való eladása elutasított. 6. Özv. Teid Andrásné szegénynő részére szegénypénztárból havi 2 korona segély megállapított. 7. Kapitány Ferencz illetősége ügyében újból elutasító határozat hozatott.

— **Hajóvadászat.** Mittweg Henrik uradalmi főtiszt pompásan sikerült hajtó vadászatot tartott a tulajdonát képező vadászterületen. A szives házigazdán kívül jelen voltak: Dr. Mayer Gyula, Hajpál Sándor Szegzárdról, Babay Béla Pilisről, Fábriczino István Orbórol, Berényi Jenő, Hradek Lajos Alsó-Nyékrol, Gyamlai Kálmán, György Vilmos, Holzinger József, Káin Ábel, Mayer Alajos, Partos Vilmos, Szélig Gáspár, Mayer János, Sziebeld Kálmán, Toth

keltett. Kivel örülhessen világos mécsü, dusan megakart és gazdagon diszített karácsonyfa mellett a Megváltó születésén? Ki adná neki figyelmessége tanujelét valami ajándékkal, vagy kinek adhatna ő ajándékot? Kinek okozott but-bánatot, hogy vele ezen a szent napon szives őszinteséggel kibékülnie kellene?

Mily másképp volna, ha itt lenne Károly és ő, — ő, kit még nem is ösmer. De nem volt-e még fiatal, nem őrizte-e meg erényeit, nem volt-e Istennek tetsző és szorgalmas? Szemérmes visszavonultságában erylodetlen munkásság közti magánosságában keze serény tevékenysége révén egy kis megtakarított pénzre tett szert és meglehetősen bizalommal tekinthetett volna jövője elé, ha folytonos mélasága nem keserítette volna életét . . .

Karácsony estéje van! Elszállította volt kész munkáját, egy csésze teát akart még magának főzni s aztán nyugalomra térni. Minek is maradna ébren? Buzgó imát rebegett, egy-két darabka fát rakott még

János és Valner Gyula Bátaszékről. Teritékre került 59 nyul és 4 fogoly. A szépen sikerült vadászatot lukulusi lakoma követte, melyet a szives házigazda adott a fáradt és alaposan kiéhezett nimródoknak. Emelte a hangulatot az ebéd után rendezett sorsjáték. A kisorolt 6 drb. nyulat Dr. Mayer Gyula, Partos Vilmos és György Vilmos, a 4 drb foglyot Valner Gyula, Szélig Gáspár és Mayer Alajos vitte el. Gyamlai Kálmán nagy és nyomós nyereményét helyszüke miatt nem közölhetjük. Megemlitjük, hogy lakoma fölött számos szebbnél szebb toást hangzott el.

Diana.

— **Halálozás.** Sulyos csapás érte Soós Károly bátaszéki gyógyszerészt és családját. Rövid, de kínos betegség után jobblétre szenderült a szerető hitves, a gondos, jó édes anya. Mély gyászba borította kesergő férjét és árva gyermekeit. Temetése f. hó 15-én d. u. 3 órakor ment végbe Bátaszéken általános részvét mellett. A temetési szertartást nagyságos és főtisztelendő Holndonner Ferencz helybeli prépost-plébános végezte fényes segédlettel. A gyászbaborult családtól a következő gyászjelentést vettük: Sóvári és Szentgyörgyölgyi Soós Károly ugy maga, mint gyermekei: Gizella, Mária, István és Margit nevében fájdalommal tudatják a jó hitves, szerető édes anya Soós Károlyné szül. Vereby Emmának, életének 54-ik, boldog házassága 25-ik évében folyó hó 13-án délután hosszas szenvedése után történt jobblétre szenderülését. Tsmetése folyó hó 15-én dé-

kis kályhácskájába és — ekkor kopogtattak az ajtón.

Egy küldöncz lépett be, kezében csillogó karácsonyfával, hóna alatt nagy csomaggal.

— Kenderesi Erzsike kisasszony? — kérdé.

— Én vagyok, válaszolt Erzsike. — De mégis azt hiszem, hogy téved. Valószínűleg a szomszédnak szánták ezt a küldeményt. Ott sok az apró gyermek. Vigye csak oda.

— Óh nem, kisasszony. Ez egészen bizonyosan az Öné. Az az ur, aki nekem e tárgyakat átadta, határozottan ide utasított. Nem tehetek róla, de itt kell hagynom ezt a holmit

— Én meg nagyon szépen köszönöm, de nem fogadom el. Vigye csak megint el!

— Hogyan? — hangzott a folyósóról egy mély hang. — Te visszautasítod az ajándékomat?

— Károly! — kiáltott föl Erzsike velőtrázó sikolylyal.

— Igen, Károly, legjobb barátjával, Oszkárral

lután 3 órakor a bátaszéki sirkertbe róm. kath. szertartás szerint lesz. Az engesztelő szent-mise áldozat kedden reggel 8 órakor tartatik. Áldás és béke poraira!

— **A bátaszéki községi iskolaszék lemondása.** A bátaszéki községi iskolaszék arra való tekintettel, hogy a minister által legújabbán kiadott utasítás a községi iskolaszékek hatáskörét egészen más, modern irányelvek szerint rendezi melyből folyólag egyes tagoknak az iskolaszékből ugyis kikell lépniök — egyhangulag elhatározta, hogy lemondását az illetékes hatóságnál haladéktalanul bejelenti.

— **Meghívás.** A Bátaszéken alakítandó „Bortermelők egylet”-nek ideiglenes vezetősége f. hó 21-én, vasárnap este 7 órakor a belvárosi iskola egyik tantermében alakuló közgyűlést hirdet, melyre a szőlősgazdákat ez uten is tisztelettel meghívja. A vezetőség.

— **A baja-bátaszéki dunai áthidalás** hiányában nagy szolgálatot tesz a köznek Jágics Imre, a bajai Duna rév bérlője azzal, hogy az utasokat, nem ki-mélvén fáradságot, anyagi áldozatot, minden időben átszállítja a Dunán. Méltó a dicséretre!

— **Vadászkaland.** Mulatságos kis vadászkalandról értesítik lapunkat. Folyó hó 15-én Mayer György és Hauzer Miklós bátaszéki vadászok szarvas-lesben álltak. A véletlen szerencse kedvezett a két nimród-nak, mert rövid idő alatt 9 szarvas-tehénből álló fal-ka üggetett el les-állásuk mellett. Mayer Gyula lőtt és talált, de a szarvas tehén az erdő felé iramodott. Hauzer is lőtt rá, s mikor látta, hogy a meglőtt

Itt vagyok, egészséggel és jó kedvvel! Jer a keblemre, drága hugom! Ime, Oszkár, nézd meg csak kis hugocskámat!

Itt volt hát egész valóságában Károly és ő is; első pillantásra megösmerte őt, ő volt az, akit már oly régen szeretett, akire várákozott.

Ez aztán ismét egyszer vig karácsony volt! Károly elmondta, hogyan utazott tengerentuli vidékekre, ahol megösmerekedett Vellei Oszkár honfitársával; hogyan tettek ott szert nagy vagyona és hogyan akarnak most itt közös kereskedelmi czég alatt letelepedni. Barátja megunt a folytonos kóborlás, nyugodt otthont akar alapítani és mivel az amerikai miss-ek sehogyse tetszenek neki, idehaza óhajt magának hitvestársat keresni.

*

Melyik leányt szemelte ki magának? Eltalálod-e, kedves olvasó?

Fenyő Márton.

szarvas-tehén már már az erdőbe ér, eldobta magától puskáját s utánna rohant. Az erdő mesgyéjén fogta el a zsákmányt, nyakát átnyalábolta s tartotta addig, míg vadász pajtása oda nem ért; ki aztán zsebkésével torkát metszette.

— **A háztulajdonosok figyelmébe.** Tolnavármegye felső vidékén a tolvajlások, lopások, rablások napirenden vannak. Alig mulik el nap, hogy valami gaztett ne történjék, megyénk felső vidékének egyik másik községében. A tettesek valószínűleg kóborló cigányok, kiknek kilétét a csendőrségnek eddigelé még nem sikerült kipuhatolniók. Községről községre járnak s bizonyára vidékünket sem fogják elkerülni, ha rövid idő alatt hurokra nem kerülnek. A helybeli csendőrőrs parancsnok majdnem minden este küld ki őrzőjáratot a községbe, hogy az esetleges tolvajlásokat — amennyire lehet — meggátolja. Azonban az őrzőjárat nap-nap után azt panaszolja, hogy a háztulajdonosok egy nagy része a ház kapuját egyáltalában be nem zárja, ami a tolvajoknak fölötte megkönnyíti munkájukat. Ez uton hívjuk föl tehát a háztulajdonosokat, ne mulasszák el házuk kapuját ezentul, — amint beesteledik — bezárni.

— **Halálozás.** Folyó hó 18-án temették el Bátaszéken Tatár Istvánt, a 86 éves öreg apót. Szerető életpárja siratja, akivel 66 évet élt együtt boldogságban s meglegegedésben. Az ö. v. f. n!

— **Helyettesítés.** Amint lapunk egyik közeli számában jeleztük a bátaszéki községi iskolaszék Koronai Mária tanitónőt súlyos betegsége miatt három havi időtartamra szabadságolta. Az ezzel megüresedett tanitónői állásra a községi iskolaszék Müller Emilia német-mároki tanitónőt választotta meg helyetteséül.

— **Szerencsétlenül járt agg nő.** Majdnem végzetes szerencsétlenség érte f. hó 18-án Hóman József takaréktári pénztáros 82 éves édes anyját. Az istállóban szorgoskodott, s éppen kimenőben volt, midőn a kocsis egy lovat vezetett be. A ló a vadász kutyától megbokrosodott, fellökte a szegény öreg asszonyt, aki oly szerencsétlenül esett hanyatt, hogy lábát törte.

— **Az élet csalódás.** Történeti regény a Hóra lázadás korából. Irta: Hegyháti. Sok író csábított már regény írásra a hirhedt Hóra-Kloska-féle lázadás. Ezen irodalmi versengésből kikéri részét Hegyháti is jelen könyvével. Hegyháti álnév alatt Albert István baranya-vaszari tanító rejtőzik. A szerző dicséretes munkát végzett regénye megírásával. Hü maradt a történelem adataihoz, annélkül, hogy az unalmassáig történész lenne, és nagyon ügyes mesekeretébe azon kornak megfelelően cselekvő és beszélő alakokat mozgat, annélkül, hogy epizód alak-

jai a főeseményeket elnyomnák. A regény nyelvezete zamatos magyar; jellemei tökéletesek, mese szövése igen ügyes. Az egész érdekes és tanulságos olvasmány.

— **A Hudi néni nem halt meg.** A közmondás azt mondja, hogy a kinek halálhírét költik, az sokáig él. Így fog járni a Hudi néni is, akit két héten kerestük bátaszéken és annak vidékén meghaltnak hittek. Sőt lapunk utóbbi számában mi is elpárentáltuk annak rendje és módja szerint. Most pedig rektificálni kell ebbeli tudósításunkat, mert Hudi néni nem halt meg, még csak beteg sem volt. A múlt heti piaczon volt szerencsénk látni, mint izeg-mozog a lehető legfrissebb egészségben. Halálhírét egy baján tévesszen föladata okozta.

— **Meghívó.** A „Bátaszéki kath. legényegylet,” folyó hó 24-én az ifjúsági önképzőkör helyiségében színelőadással és tombolával egybekötött karácsony estét rendez melyre t. Czimet és becses családját tisztelettel, meghívja az elnökség. Helyárak a színelőadáshoz személyenkint: 40 fillér, egy tombola jegy: 40 fillér. Kezdeté este 8 órakor. E meghívó másra át nem ruházható. I Színre kerül: Békesség az embernek. Irta: Oppitz, Sándor. Szereplők: Sirák, öreg pásztor: Jakab Mátyás r. t., János, Bertalan fiai: Jakab Mátyás r. t., Scherer Lajos r. t., Simon, szolgálja: Tiringer Bálint r. t., Esdrás, öreg pásztor, Sirák szomszédja: Kober István r. t., Mária: Csötönyi Anna k. a., Názárethi József: Quilman András r. t., Gáspár Menyhárt, Boldizsár, keleti bölesek: Verner Mihály r. t., Simonsberger János r. t., Mosonits Lajos r. t., a bölesek szolgálja: Galli Kilián r. t., Angyalok; Bajomi Éva k. a., Kolbert Veta k. a., Dames Anna k. a. Pásztorok: Bauer Sebő r. t., Mayer József r. t. Történik Betlehem környékén II. Karácsonyi éj. Éllkép, előadják a szereplők. III. Tombola.

— **Macskakiállítás Budapesten.** Ha már van és volt mindenféle, kutya, marha lókiállítás, miért ne lehetne macska is? — így gondolkoztak a müncheniek báró Flotovval és a kávénénikék egész seregével. Oh, hisz a macska olyan kedves állat, szinte öröm nézni, mint fogja az egeret s milyen szépen dörög, Wagner zenének is bizvást beillene. Igaz ugyan, hogy egy kissé torkos, de hát ez is csak tulajdonsága, legalább a kávénéniknek ad egy kis dolgot, hogy leszoktassa őket. Más dolguk ugy sincs és egészen bizonyos, hogy a torkosságot a kis czirmos is csak azért teszi. Így gondolkoztak a müncheniek és a szelid és vadmacskák ezernyi fájával indultak nemzetközi kiállítást rendezni, körutra. Előbb Párizsban, majd Londonban. Berlinben, Hamburgban, Drézdában, Münchenben és Brémában rendeztek ilyen kiállítást s mindenütt nagy sikerrel. Deczember hó negyediktől 9-ig tartották a kiállítást Budapesten Kigyó-tér 1. sz. alatt. Eltökélt szándékuk egyuttá minden macskafajból a legkiválóbbakat arany, ezüst, bronz éremmel esetleg oklevéllel kitüntetni.

6

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

L. J. Bécs. kívánsága szerint járunk el. Üdvözlét!
F. J. Ssilágy-Somló. köszönjük szives érdeklődését, lap megy.

E. Pécs. Olvastuk. A válasz el nem marad. Utoljára jön a fekete leves. Csak türelem.

J. V. Budapest. A bizonyítványt holnap küldöm. A lapszámokat is postára tettük. G-ék minő czim alatt laknak. Szívélyesen köszöntöm őket. Szervusz!

S. Kaposvár. Előfizetőink ssáma után tudakozódol. Légy Te annyira megnyugodva, mint ahogyan mi megvagyunk elégedve. Hogy G. nem fizet elő az bennünket nem alterál. Vannak helyben is uriemberek, kik támogatnak törekvéseinkben. Üdv.

Herakles. Kérem. ne molesztáljon bennünket. Tanuljon előbb magyarul írni: Nagyon sajnáljuk.

Felelős szerkesztő: Joó Károly.

HIRDETÉSEK.

Egy alig használt, az ujtól meg nem különböztethető Kodák-féle

fényképező készülék,

melylyel minden laikus remek képeket készíteni képes — **jutányos áron eladó.** Hol? Megmondja a kiadóhivatal.

10. 1—1.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy kizárólag első rendű bőrökből a legkényelmesebb s a legdivatosabb szabás után készitek

uri-, nő- és gyermek czipőket

a legjutányosabb árban. pontos kiszolgálás mellett.

12. 1—26.

POSZOVÁ CZ IMRE,

czipész Bátaszéken, a Hegedüs-féle házban.

A legremekőbb

karácsonyi és ujévi ajándék

minden rendű és rangu embernek, **Hegyháti** diszes kiállításban megjelent „Az élet csalódás” czimű történeti regénye. Ára csekély 3 korona. Megrendelhető lapunk kiadóhivatala útján.

11. 1—1.

**Karácsonyi és
ujévi ajándékok**
legolesőbb bevásárlási forrása.

**Kézi munka kellékek, játék és díszmű-
árak**

Blouse selymek, női ruhakelmék, férfi és gyermek kalapok, posztó-czipők. Szövött és bőrkesztyűk, Jäger alsóruhák, himzések, kész kötények, Blouseok és alsószoknyák. Uri és női fehérműiek, nyakkendők, zsebkendők, fűzők, különféle bőrtárczák. Legújabb ruhadíszek és bélésárak, valamint mindennemű rövid, szövött és divatárak

tulhalmozott raktár miatt
állandóan csodálatos olcsó áron kaphatók:

Piek Béla és társa

ezégnél

7. 3-4.

S Z E G Z Á R D

Báró Augusz-féle ház.

Hirdetések

e lap részére felvételnek

Báter János

könyvnyomdájában

→ Szegzárdon. ←

**Legalkalmasabb
karácsonyi és ujévi ajándékok
mesés olcsó áron.**

Mindennemű divatcikkek, férfi és gyermekkalapok, Jäger ruhák, kesztyűk, ingek, nyakkendők **mesés olcsó áron** kaphatók

Lávicz Márk

ezégnél

9. 2-2.

Bátaszéken.

É r t e s i t é s.

Sok oldalról hozzánk intézett felhívás folytán elhatároztuk magunkat, áru-raktárunk egy lényeges részét kiselejtezni és azt **f. hó 25-től kezdve** rövid időn át a házukban lévő kávéházi helyiségben, **leszállított áron** a tisztelt vevőközönség rendelkezésére bocsájtani.

Alkalmat nyújtunk ezáltal oly előnyös bevásárlásra, amelyen ritkán kínálkozik és ajánljuk a tisztelt közönségnek ezt saját érdekében, — **együttal karácsonyi ajándékoknak szánt árucikkek beszerzésére is** — felhasználni.

Eladásra kerülnek:

Selyem-, gyapju-, mosó hölgy ruhakelmék és Blouseszövetek. — Uri gyapjuszövetek. — Pargitok. — Vászonczikkek és damaszt asztalneműek. — Szőnyegek, függönyök, terítők. — Gyapju- és mosókendők. — Kézimunkák. — Hölgy-, uri- és gyermekczipők. — Uri- és fiu-kalapok. — Női- és leányfelöltők, fiuruhák és szörmeárak. — Derékfűzők, pipereczikkek és különféle más szükségleti- és divatczikkek, valamint játékszerek.

Ez alkalommal az általunk évente rendezett karácsonyi kiállítást az idén ugyanazon helyiségben állítjuk fel.

A legújabb és érdekes **gyermekjátékokban**, valamint felnőttek számára meglepő szép **ajándék tárgyakban**, szintén **leszállított árak** mellett, eddig helyben még nem létezett nagy választékot nyújtunk.

Szegzárd, 1902. november 23.

Teljes tisztelettel:

Pirnitzer József és Fiai.

6. 3-4.

Vendéglő megnyitás.

Tiszteletteljesen van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy B á t a s z é k e n a terezianumi uradalom tulajdonát képező „**Arany Nap**”-hoz czimzett

☞ **nagyvendéglőt** ☞

átvettem, s azt a legkényesebb igényeknek megfelelőleg berendezvén,

1903. évi január hó 1-én

megnyitom.

Izletes ételek- és kitűnő italokról, valamint pontos kiszolgálásról gondoskodom.

A t. utazó-közönségnek

vendégszobáimat

a legelőnyösebb árban számítom.

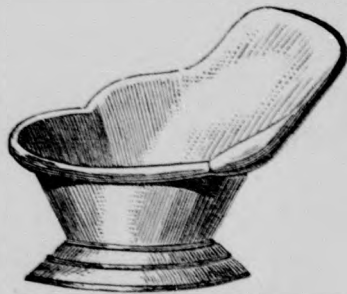
Amidőn a n. é. közönség kegyes pártfogását kérem, maradok kiváló tisztelettel

Bátaszéken, 1902. nov. 30.

1. 4-4. **Rudnyánszky Ferencz.**

Értesítés.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséget teljes tisztelettel értesíteni, hogy

bádogos üzletemet és vegyeskereskedésemet

a Köves-utczából a Szent-István-tér és Petőfi-utca sarkán lévő **saját házamba** helyeztem át.

Ez alkalommal úgy vegyeskereskedésemet, mint bádogos üzletemet jelentékenyen kibővítettem, mialtal azon kellemes helyzetbe jutottam, hogy épületbádogos és diszmű munkát a **legjutányosabb árak mellett szállíthatok.**

Erre vonatkozó terv- és költségvetéseket a n. é. közönségnek bármikor **díjtalanul** bocsátok rendelkezésére.

A n. é. közönség szives pártfogásáért esd

Ritter Bálint,

2. 4-4.

épület- és diszmű-bádogos.

KLEISZNER GYÖRGY

férfi-szabó **Bátaszéken.**

☞ * Alapítva 1883. * ☞

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szives figyelmét az ujonnan bevásárolt **téli** szöveimre fölhívni.

Főtörekvésem mindenkor oda irányult, hogy a n. é. vevőközönség legteljesebb megalégedését kiérdemeljem, minélfogva a legszolidabb árak mellett a legpontosabb kiszolgálást biztosítom.

A n. é. közönség becses pártfogását kérve, vagyok kiváló tisztelettel

Kleiszner György,

3. 4-26.

férfi szabó B á t a s z é k, Kóssuth L.-u. (Saját ház)

☞ **Részlettörlesztésre is szállítok.** ☞

BÁTER JÁNOS

KÖNYVNYOMDÁJA
NYOMTATVÁNY-
RAKTÁRA ÉS PA-
PIRKERESKEDÉSE

== SZEGZÁRDON. ==